

Псалам 30 .

За крај, Псалам Давидов, иступљења.

2. НА ТЕБЕ се, Господе, поуздах, да се не постидим до века:
правдом Твојом избави ме, и изведи ме.
3. Приклони ми ухо Твоје,
похитај да ме избавиш.
Буди ми Бог заштитник,
и дом прибежишта, да ме спасеш.
4. Јер утврђење моје и прибежиште моје Ти јеси
и ради Имена Твога упутићеш ме, и прехранићеш ме.
5. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише,
јер си Ти заштитник мој, (Господе).
6. У руке Твоје предајем дух свој;^[1]
избавио си ме, Господе Боже истине.
7. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола.
А ја се уздах у Господа.
8. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој.
Јер си погледао на понижење моје,
спасао си од невоља душу моју,
9. и ниси ме предао у руке непријатеља,
поставио си на ширину ноге моје.
10. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан;
смуги се од јада око моје,
душа моја и утроба моја.
11. Јер ишчиле у муци живот мој,
и године моје у уздасима;
изнеможе у сиромаштву снага моја,
и кости моје сатреше се.
12. Од свих непријатеља мојих бејаш поруга,
и нарочито суседима мојим,
и страшило познаницима мојим;
који ме видеше изван, побегоше од мене.
13. Заборављен бих као мртав од срца,
бејаш као сасуд разбијени.
14. Јер слушах клевету од многих који живе окол,
када се скупише заједно на мене,
договорише се да ишчупају душу моју.
15. А ја се у Тебе, Господе, уздах;
рекох: Ти си Бог мој.
16. У руци Твојој је жреб мој;
избави ме из руку непријатеља мојих,
и од оних који ме гоне.
17. Јави светло лице Твоје на слугу Твога,
спаси ме милошћу Твојом.
18. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах;
да се посраме безбожници, и да падну у пакао.
19. Нек буду неме усне лажљиве,
које говоре на праведника безакоње,
у охолости и са поругом.

20. Како је велико мноштво доброте Твоје, Господе,
коју си припремио онима који Те се боје,
коју чиниш онима који се уздају у Тебе,
пред синовима човечијим.
21. Сакрићеш их у скровишту лица Твога од метежа људскога;
покрићеш их под кров од језика свадљивих.
22. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду
утврђеном.
23. А ја рекох у вансебности својој:
Одбачен сам од лица очију Твојих.
Ради тога си услишио глас мољења мога,
када завапих к Теби.
24. Љубите Господа сви преподобни Његови,
јер Господ истину тражи,
и узвраћа онима који сувише чине охолост.
25. Храбрите се, и нека се укрепљује срце ваше,
сви који се уздате у Господа.